

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie ze skargi B. A.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 listopada 2009 r., sygn. akt III Ca (...),

w sprawie z powództwa B. A.

przeciwko A. A.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 listopada 2010 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Powódka wносиła o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 25 listopada 2009 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem; niezbędne jest również uwiarygodnienie tego oświadczenia przez powołanie i

przedstawienie dowodów lub co najmniej ich surogatów (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ., z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 55/06, nie publ. i z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.). Skarżąca tego obowiązku nie spełniła. Wskazała jedynie, że kwota 6 000 zł stanowi „WPS” oraz stwierdziła, że „treść prawomocnych orzeczeń sądowych naraża B. A. na niepowetowaną stratę finansową polegającą na odmowie zaspokojenia jej roszczenia względem A. A. zgodnie z treścią powołanych wyroków”.

Skarga jest też niedopuszczalna z innych powodów. Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Skarżąca wprawdzie zarzuca naruszenie przepisów prawa materialnego ale z uzasadnienia skargi wynika, że faktycznie kwestionuje dokonane przez Sąd ustalenia i ocenę dowodów. Podnosi np. że dokonana przez Sąd „ocena dowodowa jest sprzeczna z materiałem dowodowym zawartym w aktach sprawy oraz przekracza zasady swobodnej oceny dowodów wynikającą z treści art. 233 k.c.”, twierdzi też że trudno podzielić osąd Sądu Okręgowego, dotyczący oceny wiarygodności twierdzenia pozwanego co do ustalenia miejsca zatrudnienia męża powódki.

Zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym m.in. skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.